

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۹ فبروری ۲۰۱۳

کشتار بیرحمانه کودکان،

جنایت آشکار دشمنان زحمتکشان است

بیش از یازده سال است که وطن عزیز ما به وسیله خارجی های بم ریز و دوستان داخلی آن تکه و پاره می شود. در این یازده سال کودکان افغانستان، کودکان خانواده های زحمتکشان به شکل بی رحمانه کشته می شوند. خارجی هایی که تفنگ در دست دارند و صدها میلیون دالر به نام «حمایت از کودکان» به نوکران زنانه و مردانه اینجو دار خود می دهند، قاتلان درجه یک کودکان کشور ما هستند.

گزارش آخر سازمان ملل متحد نشان می دهد که سربازان و عساکر امریکا به طور بیرحمانه و جنایتکارانه کودکان مظلوم و فقیر و نادر کشور ما را در بمباری های شان کشته اند. اگر از یک طرف امریکائی ها کودکان ما زحمتکشان را می کشند، از طرف دیگر طالبان با انتحار و انفجار دشمنی و کینه شان را به کودکان و اطفال زحمتکشان نشان می دهند.

بر اساس گزارش سازمان ملل متحد تنها در چهار سال گذشته بیش از ۱۱۰ کودک افغان در عملیات هوایی عساکر امریکائی و ناتوئی کشته و در حدود ۷۰ تن دیگر زخمی شده اند. در بهار سال ۲۰۱۱ میلادی سرمنشی سازمان ملل متحد گفته بود که تعداد کودکان کشته شده در بمباران هوایی امریکائی ها نسبت به سال گذشته دو برابر افزایش یافته است. با وجودی که این آمار به مراتب کمتر از تعداد واقعی کودکان کشته شده به وسیله امریکائی ها در افغانستان است، اما این آمار هم قسمتی از جنایت این خارجی های بم ریز و دشمنی آنها را علیه کودکان زحمتکشان نشان می دهد.

از روزی که کشور ما به وسیله خارجی های بم ریز اداره می شود و طیاره های آن هر دقیقه بم می اندازند و هموطنان ما را می کشند و دوستان افغان آن که از همان روز اول خواهان بم های کلان بودند، به قدرت رسیده اند، کودکان ما روزی خوب ندیده اند. هزاران کودک در بمباران کشته شده اند، بیش از یک میلیون تن کارهای شاقه انجام می دهند، هزاران تن در کوره های خشت پزی بردگی می کنند، صدها تن اختطاف شده اند، صدها تن از سردی و سرمای زمستان کشته شده اند، هزاران تن از مریضی های عادی می میرند و ده ها تن به فروش رسیده اند.

تا که در کشور ما خارجی های بم ریز قتل و کشتار بکنند و تا که اداره مملکت ما را در دست داشته باشند و دوستان داخلی خود را حمایت کنند و به اینجوهای مزدور پول بدهند، کودکان کشور ما که منظور ما کودکان زحمتکشان، یعنی کودکان کارگران، کودکان دهقانان، کودکان معلمان، کودکان موچی ها، کودکان آهنگران و سایر زحمتکشان می باشند، به غیر از قتل و کشتار، رنج و عذاب، بردگی و مرگ چیزی دیگر نصیب نمی شوند. کودکان تنها وقتی به آرامش می رسند که زحمتکشان با اتحاد و اتفاق خود این وطن را دوباره وطن بسازند، یعنی خارجی ها را وادار بسازند که از وطن ما بروند و دوستان دوستان داخلی آنها را نیز از چور و چپاول کوتاه بسازند.

۲۰ دلو ۱۳۹۱